

(המשך מעמוד 11)

מכתבים, שלח אותם לאשתו של אותו פקיד, בצירוף מכתב בו סיפר כי בעלה מתנה את ביום עם אשה נשואה מנתניה.

טעם מריץ בודיקה. בעקבות המש' לוח האחד, בא השני. בפורים השנה הת' קבלה בבית משפחת ירינצקי חבילה. בחוכה היה בקבוק חדק מובחרת. שמו של השולח זוג הופיע על החבילה. בערב באו לדירה לא שונים, שמואל וסוניה פרמא, פרמא, הגרים בבית ממו. איצ'ו ירינצקי הראה להם את הבקבוק, טען שהחליף את החדק בין. דר' רה אמרה שחבל על הטרחה. סוניה השכנה חיסלה את הריבות, הגישו את ה' הבקבוק אל פיה ולגמה. היא חשה בטעם מריץ.

ימיים התפתלה מאביב'טן. הבעל לקח את הבקבוק משכנו והלך למשרד הבריאות בנתניה. כעבור חודש בדרך התקבלה תו' בה: החדק הכילה רעל. גם הפקיד מרמת' גן קיבל באותו יום משלוח מזור דומה. הוא הכיל בקבוק יין ועוגה. משום מה לא נגע בהם האיש כלל.

השבוע, כאשר בא איצ'ו לקחת את אש' תו מבית'המלאכה הניתה, מסר לו קליין בקבוק ליקר, טען כי נער שליח הביא אותו עבורו. איצ'ו, שידע על תוצאות הבדיקה של הבקבוק הפורימי, חשש לקבל את המתנה, ביקש מקליין להעביר את הבקבוק למשרד הבריאות. קליין סרב. הוא לא ידע כי ברגע זה חילץ את השד שהוטמן בבקבוק.

„אני הולך עם הבקבוק למשרה“, הכריז איצ'ו. קליין עודד אותו לעשות זאת. הבדי' קה הוכיחה כי גם הליקר היה מורעל. קליין נעצר כחשוד בניסיון הרעלה.

ביקור הוליים. המעצר העמיד את מש' פהת ירינצקי במצב לחי נעים. הבעל ש' כמעט-הורעל, הכחיש בכל תוקף כי קליין קיים יהסים אילו'שם עם אשתו. הוא טען רק כי מעביד אשתו ניסה לא פעם לסכסך בינו לבין אשתו.

דורה עצמה נסעה השבוע לבקר קרובים הוליים, הודיעה שהביקור יארך שבוע שלם. גם אשתו של קליין הכחישה את כל ה' השערות. „אני מוכנה לתת את ראשי אם זה נכון“, אמרה לכתב העולם הזה. „עשיתי צחוק מכל הענין אבל כנראה ששונאים רצו לסדר אותו.“ כשהתבקשה להצביע על שוני' אימ, טענה כי אינה מכירה כאלה.

ימים מספר אחרי מעצרו של קליין היה נדמה כי שונאיו האכזריים ממשכים להי' עולל בו. מחסן ישן שלו, ברחוב שמואל הנציב 3, עלה באש. המשטרה שיצאה לאתר את הפושעים, הופתעה לשמוע מאחד השכ' גים כי קליין עמד להחזיר לבעל הבית את המחסן וכי אשתו היתה במקום שעות אח' דות לפני הדליקה. הוציאה משם כל דבר בעל ערך, השאירה רק סמרטוטים. שונאיו של קליין עדיין לא נתגלו.

תזכיר חרם על החרם

דו"ח מקיף ראשון על תוצאות החרם הערבי הגיש העולם הזה (1163). גילה בו כי החרם הניק לישראל הרבה יותר מכפי שנסתבר עד כה מהודעות הממשלה. השבוע הודיעה הממשלה על הקמת מחלקה מיוחדת במשרד-החוק, בהנהלת האלוף דוד גולומב, אל, שתברר דרכים מלחמה בהחרם... **הטיית מו' החצבני** אל הליטאני היא הדרך היחידה בה יכולים הערבים להגיב על תוכנית-הירדן הישראלית — זאת היתה מס' קנת המחקר המקיף של העולם הזה (1160) לפני חודש, בו פסל את כל שאר תוכניות ההגונה בהן איימו ממשלות ערב, ובו הד' גיש שבו הגיע הודיעה הטיית החצבני יקרה מאד. היא הטיית הודיעה ממשלת הלנבון כי תתחיל בהגשמת תוכנית זו, כמעט בדיוק לפי אותם הקחים שניבא להם העולם הזה במפתו... **אל הרשימה הארובה** של מלכות-יופי ונערות-זוהר שנישאו לזרים, אר' תה פירט העולם הזה בסירה מיוחדת בשם תחנות הפספורט (1161 והלאה). נוספה ה' שבוע נערות-זוהר נוספת. טרה מור, מל' כת היופי של ירושלים לשנת תשי"ט, ש' נבחרה גם בתור „הנערה הישראלית הטיפו' ציטת“, גישה השבוע למקס מזין, סוחר' עימי ספרדי, המשמש כקונסול-כבוד של ישראל בספרד... **שבוע לאחר ירידי** ישירות עבודתה של חברת גלובוט להפצת איגרות המלטה העממי (העולם הזה 1164), מינה השופט המחוזי זאב צלטנר מפרק' מקבל-נכסים לחברה. השופט שוכנע כי גר' עון החברה בתחילת השנה הסתכם ב-200 אלף לירות.

סרטים

תבוסת ווטרו

זידיה של אשה (אוריון, תל-אביב); ארצות-הברית) הוא וידויה של דיאנה ברי' מור, שחקנית הוליוודית לשעבר, נכדה לכוכב ליוגל ברימור ובת לכוכב ג'ין ברימור. הוידוי כשלעצמו, שנכתב מפיה והופיע כספר אחרי שדיאנה התדרורה מדחי אל דחי והגיעה עד לבית-חולירוח, הוא מזועזע למדי. הוא חושף בגילוי-לב את חייהם הפרטיים של כוכבי הוליווד, את תסביכיהם וחוסר-יציבותם הנפשית.

דיאנה עצמה, שגדלה במשפחה מפוררת, הגיעה לכוכבות רק בזכות שם משפחה, התגלתה מיד ככשולן חרוץ. היא נפלה בידי בעלים אכזריים שניסו לסחוט את כספה הפכה לשתיינית חולנית ולמטורפת. ברור שהפקה קולנועית של וידוי כזה, שנעשתה בהוליווד עצמה, יכלה להצטמצם במשפחת ברימור בלבד, מבלי לגעת בשאר השמות המוזכרים בוידויה של דיאנה. גם סיפור זה יכול היה להיות מזועזע אילמלא הופק בידי במאי בשם ארט נפוליאון.

כן, כולן עובדות כפקידות בחברת הוצאה לאור, מנסות לטפס בסולם הקריירה ברגל אחת ובשניה לרדת אל מרתפי הגברים. ה' אחת (הופ לאנג) מאמינה לגבר שהבטיח לשאתה, נוטש אותה בגלל בתו של בעל מעיינות-נפט. היא נופלת לזרועותיו כשהוא חוזר אליה, אולם מתאכזבת כשמתברר כי הוא רוצה רק לרכוש אותה כפילגש. השניה (ג'ואן קרופורד), הצליחה להגיע לשלבים ה' עליונים של הקריירה האישית שלה, מסת' פקת באהבתו של גבר נשוי, כשהיא מתרת על הקריירה כדי לחזור אל אהבת נעוריה, מתברר לה כי אהרה את הרכבת.

שלישית (סוזי פארקר), מנסה ליהפך ל' שחקנית, הופכת לפילגשו של במאי צעיר (לואי ז'ורדן), יוצאת מדעתה כשזה זורק אותה מהבמה וממיתתו גם יחד. רביעית (דיאנה פארקר), מחפשת רק בעל טוב וע' שיה, מוצאת מועמד מתאים, המשליך אותה, כשמתברר לו שהיא הרה ללדת.

כיפה אדומה ביער. הסרט, המבוסס על ספר רבי-מכר של רוגה יפה, סוחט דמעות-תינון על מר גורלה של האשה באשר היא אשה. לרוע המזל זהו סרט עשוי ב'

כוכבת פארקר דוגמא לדוגמנית

כשרון, מופק בטעם-טוב וביכולת מקצועית. גיאן („טיינות רומא“) נגולסקו, הבמאי, הצ' ליח להעלות על הבד בצורה משכנעת את עולמנו של הכתבניות הקטנות והאפורות, בתחולמות על קריירה ועל גבר מתאים. הוא הצליח להעלות את אירת הכרך הגדול, בו משוטטות הפקידות הקטנות כמו כיפה אדו' מה ביער הזאבים.

כוכבים

כוכבת בלי סכס

יש לה את אחד התפקידים הראשיים ב' סרט כל חלומותי (ראה לעיל). היא מעוררת רחמים בעיניה הנוגות ולחיה השקועות, כשהיא יושבת ליד מכונת-הכתיבה. היא מער' ררת רחמים כשהיא מנסה להיאחז בצפרניה בבגד הזורק אותה מזירתה. היא מעוררת רחמים בגיורתה התמירה, לבושה במעיל' גשם גברי, כשהיא מחטטת בסירוף בין פחית-אשפה. היא מעוררת רחמים לא כל כך משום שהצליחה להיכנס לעזר התפקיד, אלא משום שלרוב היא נשארת קפואה וק' רירה, יודעת בקושי מה לעשות עם עצמה.

היא — סוזי פארקר, הכוכבת החדשה של חברת פוקס המאה העשרים. זהו סרטה השלישי במספר מאז הגיעה לפני שלוש שנים להוליווד. גם בשניים האחרים (אחד מהם רחוב פדריק 10) לא הצטיינה סוזי במיוחד כשחקנית, אבל חברת פוקס הצי'

ליטה שהיא אחיה כוכבת ויהי מה. והיא כוכבת.

היא הגיעה לקולנוע בדרך מקרה. סוזי פארקר, הדוגמנית מספר 1 של אמריקה, שהוגדרה כבעלת הפנים הפוטוגניות ביותר בעולם, שהרויחה מאה אלף דולר בשנה מדוגמנות, שקבעה את תעריף ההדגמה שלה בסכום של 120 דולאר, רק משום ש' הדוגמנית הטובה ביותר היתה מקבלת 60 דולר, הופיעה בתפקיד אפיוזי בסרטו של פרד אסטור פנים מחויכות. שם הכירה את אודרי הפבורן, הרשימה אותה מאד.

כעבור זמן קצר, כאשר חיפש המפיק ג'רי האלד שחקנית בדמותה של אודרי הפבורן, המליצה אודרי עליה. סוזי שהתה אותו זמן בשווייץ. כשקיבלה את המברק של האלד, בו הוצע לה תפקיד בסרט, היא פשוט לא השיבה עליו. המתחה היתה בולטת מדי. גם למברק שני בו הוצע לה להופיע לצידו של קרי גראנט, לא ענתה. רק משילפן אליה ואלד ישרות, היא הסכימה לבוא להוליווד, כשהיא מפקפקת למחצה בכוונות ההצעה. כך נולדה הכוכבת.

סוזי בקיצור. היה זה שלב נוסף ב' קריירה המסחררת של הצעירה בת 26, הבת הרביעית הקטנה במשפחה של ממצאי אמריקאי קטן. שמה המקורי היה סטיליה אן רנה. למען הקיצור קרא לה האב: סוזי. היא הגיעה לדוגמנות באמצעות אחותה ה' גדולה, דוגמנית אף היא, נלקחה לפאריס והפכה תוך זמן קצר לדוגמנית המפורסמת ביותר בעולם. בגיל 20 החליטה סוזי לפרוש מהדוגמנות. „הצרה, בהיותך הדוגמנית היקרה ביותר בעולם, היא בנה שאת עושה רושם רק על שאר הדוגמניות“, הצהירה היא.

היא החליטה להפוך לצלמת. רוברט קאפה הגדול בעצמו העניק לה מצלמה. במשך תקופה מסוימת שימשה כעורכת וצלמת בשבועות-הנשים הפאריסאים האל והווג, צילמה דוגמניות על רקע פאריס, כשצלמים אחרים מצלמים אותה עושה זאת. כשחזרה ב-1955 לארצות-הברית חזרה שוב להיות דוגמנית. כעבור שנה היא היתה מספיק חשובה שזר מורו יראיין אותה בתכניתו. באותה הזדמנות נשאלה סוזי, ששיכנעה את דעת הקהל כי היא רחוקה מושבעת, מהי דעתה על הנשואין. „נשואיני? השיבה היא „אני עדיין חוככת בדעתי אם הנשואין נוצרו עבורי“.

הבעל שכח. לפני כשנה אירע האסון. סוזי, שלא פסקה לשבור את אבריה מאז היתה בת 10, קפצה מעל האסם שליד ביתה ושברה את שני קרסוליה, התנגשה במכוניתה בקטר בפלורידה. אביה והנהג נהרגו במקום. סוזי יצאה בשתי ידיים שבור' רות, ואז, ברגע של גילוי-לב, הודתה החוקה המושבעת כי היא נשואה. בעלה, הסופר הצרפתי פייר דה לה-סול, שמיהר לבית-ה' חולים, לא ידע כי היא גילתה את הסוד. כשנשאל מה הקשר שלו לסוזי, הודיע: „אנחנו רק ידידים טובים.“ אחר כך הודה כבר שהוא גר עמה בדירה בניו-יורק. כש' התברר לו שסוזי גילתה את הסוד טען כי חברת הסרטים דרשה ממנה להעלים את עובדת היותה נשואה. בחברת פוקס לא ידעו מכך בכלל. סוזי עצמה סירבה להבהיר את המיסתורין. כאשר נשאלה מועד הסתרי בעלה את נשואיהם, השיבה: „אני סבורה כי הוא פשוט שכת“.

אמרו עליה שדיבורה הוא תערוכת של מה שהיא חושבת, מה שהיא חושבת שהיא חושבת, והמחשבות התחבובות והאמורות של האחרים. אולם כל זה לא הפריע לסוזי, שאינה שומרת על דיאטה, אולם אוהבת ל' אכול יוגורט. „אם לא הייתי מגיעה להיות שחקנית“, אמרה היא, „הייתי נעשית צלמת סרטים או במאי“.

אולם גם בתור כוכבת שאינה שחקנית אין לסוזי מה לדאוג. אמר עליה הבמאי הצרפתי רוג'ר ואדים, מידידיו של בעלה: „היא אינה מסוגלת להיות כוכבת. אין לה סכסאפיל.“ אולם אחד הצלמים שהכיר אותה מקרוב פסק: „אפילו אם יתברר שהיא אינה שוה פרוטה, לא יהיה לאף אחד האומץ להשליכה“.

הירושימה אהובתי (פאר, תל-אביב) — הנפלא בסרטי הדור. אלן רנה מחדיר את שיטת זרם-התודעה ל' קולנוע, מצגי אפיוזות-אהבה בתיוכם בין אדריכל יפאני לשחקנית צרפתיה, על רקע ודעות הירושימה ואהבתה האסורה של הצרפתיה לחייל גרמני.